

148441 - عادت دارد که دوستانش را با القابی زشت صدا بزند اما آنان از او عصبانی

نمی‌شوند

سوال

من عادت دارم که دوستان نزدیکم را با نام‌ها و القابی صدا بزنم که اگر دیگران آن را بشنوند گمان نکنند که دوست هستیم و این عادت من است، مانند اینکه می‌گویم: الاغ، احمق، و از این قبیل. طبیعتاً همه دوستانم این را یک چیز عادی می‌دانند و این باعث ناراحتی و دوری آنان از من نمی‌شود و آنان هم در مقابل من را اینطور صدا می‌زنند و وقتی این را می‌گوییم منظورمان خود ما نیستیم بلکه این عادت زبانی ما شده. آیا کاری که ما می‌کنیم در تضاد با احکام شریعت است؟ نظر شما چیست؟

پاسخ مفصل

شایستهٔ مسلمان این است که زبان خود را به الفاظ نیک عادت دهد و از سخن زشت ناپسند دوری کند. ترمذی (1977) از عبدالله . رضی الله عنه . روایت کرده که رسول الله . صلی الله علیه وسلم . فرمودند: «مؤمن بسیار طعنه زنده و بسیار نفرین کننده و فاحش و بذيء نیست» آلبانی در صحیح سنن ابی داوود آن را صحیح دانسته است. «مؤمن ... نیست»: یعنی مومن کامل نیست.

«بسیار طعنه زنده»: یعنی کسی که در آبرو و شرف و اخلاق مردم بسیار طعنه وارد می‌سازد.

«فاحش»: کسی است که مردم را ناسزای زشت می‌دهد.

«بذيء»: گفته شده: کسی است که حیا ندارد، و گفته شده: کسی است که مردم را با زبانش اذیت می‌کند، که در این صورت به معنای «فاحش» است.

نگا: تحفة الأحوزی.

اینکه اشخاص از شنیدن این القاب ناراحت نمی‌شوند نافی این نیست که این سخن از جملهٔ فحش و بدزبانی است که مؤمن باید از آن دوری کند.

والله اعلم.